

Numer modułu zgodnie z planem studiów	M_SO1_2/10
Nazwa kierunku studiów	SZTUKA OGRODOWA I ARANŻACJE ROŚLINNE
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Zasady projektowania i kompozycji Design and composition principles
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	pierwszego stopnia
Forma studiów	stacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	2
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	4 (2,0/2,0)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Sławoj Dreszer, prof. uczelni
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Wprowadzenie do nauki projektowania i kompozycji. Przygotowanie do projektowania ogrodów, terenów zieleni i kompozycji roślinnych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Zna w zaawansowanym stopniu podstawowe zasady projektowania.
	W2. Zna i rozróżnia podstawowe układy kompozycyjne.
	Umiejętności:
	U1. Posiada umiejętność rozwiązywania prostych zadań projektowych w oparciu o rysunek odręczny i proste modelowanie.
	U2. Tworzy układy kompozycyjne i umie je nazwać.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Samodzielnie zbiera, analizuje i interpretuje informacje.
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	K2. Współpracuje w zespole.
	W1., W2 – SO_W02 U1 – SO_U03, SO_U07 U2 – SO_U01, SO_U07 K1 – SO_K01, SO_K02 K2 – SO_K01
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich	U1 – InzSO_U03, InzSO_U07 U2 – InzSO_U07
Wymagania wstępne i dodatkowe	Podstawowe umiejętności z zakresu rysowania i modelowania.
Treści programowe modułu	Program dydaktyczny obejmuje na poziomie wstępnym zasady i metody projektowania. Wykonując szereg prostych ćwiczeń projektowych studenci analizują problem projektowy, tworzą wariantowe rozwiązania projektowe, dokonują próby samodzielnej oceny i wyboru najlepszego ich zdaniem wariantu. Studenci zapoznają się z problematyką inspiracji w projektowaniu oraz poznają kolejne etapy procesu projektowego.

Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	1. A. Christopher, 2009, Język wzorców. Miasta – budynki – konstrukcja, Wydawnictwo Gdańskie Psychologiczne, Gdańsk 2. W. Strzeмиński, 2018, Teoria widzenia, Muzeum Sztuki, Łódź 3. Yi – Fu – Tuan, 1981, Biblioteka Myśli Współczesnej, Warszawa.		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Ćwiczenia warsztatowe z elementami wykładów, konsultacje, wykonanie zadań, dyskusja.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	Weryfikacja efektów uczenia się następuje w praktyce – student ma za zadanie wykonać zestaw ćwiczeń z zakresu projektowania, rysunku i modelowania/makietowania.		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Ocenie podlegają: -systematyczność pracy studenta, 10% -jego aktywność i zaangażowanie w trakcie semestru, 10% -kreatywność 20% -sposób jej wyrażenia w projekcie 20% -poprawność i czytelność przekazu 20% -realizacja wszystkich tematów 20%		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć kontaktowe ćwiczenia warsztatowe i audytoryjne wykłady konsultacje zaliczenie łącznie kontaktowe niekontaktowe przygotowanie do zajęć i zaliczenia prace związane z zamknięciem ćwiczenia łącznie niekontaktowe Razem	Liczba godzin 30 15 2 3 50 20 30 50 100	Punkty ECTS 1,2 0,6 0,08 0,12 2,0 0,8 1,2 2,0 4,0
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w: - ćwiczeniach – 30 godz; - wykładach – 15 godz.; - konsultacjach – 2 godz.; - zaliczeniu – 3 godz. Razem 50 godz. – 2,0 ECTS		